

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

31 май 2018 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на финансови средства — Злоупотреба с власт — Принцип на добра администрация — Принцип на сила на пресъдено нещо — Нарушение на член 266 ДФЕС — Явна грешка в преценката — Основни права — Пропорционалност — Принцип на недопускане на дискриминация“

По дело T-461/16

Khaled Kaddour, с местожителство в Дамаск (Сирия), за когото се явяват V. Davies и V. Wilkinson, solicitors, и R. Blakeley, barrister,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват първоначално J. Bauerschmidt и G. Étienne, а впоследствие J. Bauerschmidt и S. Kyriakopoulou, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 30) в частта, в която тези актове засягат жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, I. Labucka и I. Ulloa Rubio (докладчик), съдии,

секретар: M. Marescaux, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 ноември 2017 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателят, г-н Khaled Kaddour, е бизнесмен със сирийско гражданство, който развива търговска дейност по-специално свързана с тютюн и автомобили.
- 2 Като осъжда категорично тежките репресии срещу мирните протести в Сирия и като призовава сирийските власти да проявяват сдържаност, вместо да прилагат сила, на 9 май 2011 г. Съветът на Европейския съюз приема Решение 2011/273/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 11). Предвид сериозността на обстановката Съветът налага оръжейно ембарго, забрана на износа на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии, както и ограничения за допускането в Европейския съюз и замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на някои лица и образувания, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население на Сирия.
- 3 Имената на лицата, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и на свързаните с тях физически или юридически лица и образувания, са посочени в приложението към Решение 2011/273. Съгласно член 5, параграф 1 от това решение по предложение на държава членка или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Съветът може да изменя въпросното приложение. Името на жалбоподателя не фигурира там.
- 4 Тъй като някои от ограничителните мерки срещу Сирийската арабска република попадат в приложното поле на Договора за функционирането на ЕС, Съветът приема Регламент (ЕС) № 442/2011 от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 1). В основната си част този регламент е идентичен с Решение 2011/273, но предвижда възможности за освобождаване на замразените финансови средства. Списъкът в приложение II към този регламент на лицата, образуванията и органите, признати за отговорни за съответната репресия или свързани с отговорните лица, е идентичен със списъка в приложението към Решение 2011/273. Затова името на жалбоподателя не фигурира там. По силата на член 14, параграфи 1 и 4 от Регламент № 442/2011, когато Съветът реши да подложи физическо или юридическо лице, образувание или орган на визираните мерки, той изменя съответно приложение II и освен това преразглежда редовно и поне веднъж на 12 месеца списъка в приложение II.

По първоначалното включване на името на жалбоподателя в списъците на лица, визирани с ограничителните мерки

- 5 С Решение за изпълнение 2011/367/ОВППС от 23 юни 2011 година за изпълнение на Решение 2011/273 (ОВ L 164, 2011 г., стр. 14) Съветът изменя Решение 2011/273 по-специално за да приложи посочените ограничителни мерки по отношение на други лица и образувания. На ред 6 от таблицата в част А от приложението относно лицата, за които се прилага това решение за изпълнение, са посочени името на жалбоподателя, датата на включването му в посочения списък, а именно 23 юни 2011 г., както и следните мотиви:

„Бизнес съдружник на Maher Al-Assad; осигурява финансиране на режима“.

- 6 Същия ден на основание член 215, параграф 2 ДФЕС и Решение 2011/273 Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 611/2011 от 23 юни 2011 година за изпълнение на Регламент № 442/2011 (ОВ L 164, 2011 г., стр. 1). Името на жалбоподателя фигурира на ред 6 от таблицата в приложението към посочения регламент за изпълнение със същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 7 Предвид сериозността на обстановката в Сирия с Решение 2011/782/ОВППС от 1 декември 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/273 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 56) Съветът приема за необходимо да наложи допълнителни ограничителни мерки. По съображения за яснота мерките, наложени с Решение 2011/273, и допълнителните мерки са групирани в един-единствен правен акт. В член 18 от Решение 2011/782 са предвидени ограничения във връзка с допускането на територията на Съюза, а в член 19 от него — замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на лицата и образуванията, чиито имена са включени в приложение I към него. На ред 29 от таблицата в приложение I относно лицата, визирани с въпросното решение, са посочени името на жалбоподателя и същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 8 На 26 декември 2011 г. жалбоподателят подава пред Общия съд жалба за отмяна на решения 2011/273 и 2011/782 и на Регламент № 442/2011, така както те са приведени в действие или изменени до деня на подаване на жалбата, в частта, в която тези актове го засягат. Жалбата е заведена в секретариата на Общия съд под номер Т-654/11.
- 9 Регламент № 442/2011 е заменен с Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1). Името на жалбоподателя фигурира на ред 29 от таблицата в приложение II към последния регламент със същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 10 С Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/782 (ОВ L 330, 2012 г., стр. 21) разглежданите ограничителни мерки са групирани в един-единствен правен акт. Името на жалбоподателя фигурира на ред 28 от таблицата в приложение I със същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 11 Целта на Решение за изпълнение 2013/185/ОВППС на Съвета от 22 април 2013 година за изпълнение на Решение 2012/739 (ОВ L 111, 2013 г., стр. 77) е да актуализира списъка на подлежащите на ограничителни мерки лица и образувания, който се съдържа в приложение I към Решение 2012/739. Името на жалбоподателя фигурира на ред 28 от таблицата в приложение I със същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 12 В Регламент за изпълнение (ЕС) № 363/2013 на Съвета от 22 април 2013 година за изпълнение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 111, 2013 г., стр. 1) са изложени същите данни и мотиви като тези в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.
- 13 На 31 май 2013 г. Съветът приема Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14). Името на жалбоподателя фигурира на ред 28 от таблицата в приложение I към това решение със същите данни и мотиви като изложените в приложението към Решение за изпълнение 2011/367.

- 14 С изявления за изменение, подадени в секретариата на Общия съд на 22 и 28 юни, 23 и 31 юли 2012 г., 7 януари и 24 юни 2013 г., жалбоподателят иска отмяната по-специално на Регламент № 36/2012, на Решение 2012/739, на Решение за изпълнение 2013/185, на Регламент за изпълнение № 363/2013 и на Решение 2013/255 в частта, в която тези актове го засягат.
- 15 С решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour/Съвет (Т-654/11, непубликувано, наричано по-нататък „решение Kaddour I“, EU:T:2014:947), Общият съд приема, че е налице основанието явна грешка в преценката, допусната от Съвета с включването на името на жалбоподателя в списъците на лица, визирувани с ограничителните мерки. По същество той приема, че преписката пред Съвета не съдържа никакви доказателства, годни да подкрепят твърденията, че жалбоподателят поддържа професионални отношения с г-н Maher Al-Assad или че оказва финансова помощ на сирийския режим. Ето защо, като уважава частично жалбата, подадена от жалбоподателя, Общият съд отменя Регламент № 36/2012, Регламент за изпълнение № 363/2013 и Решение 2013/255 в частта, в която те засягат жалбоподателя, считано от 23 януари 2015 г. Жалбата е обявена за недопустима в частта ѝ относно другите актове, срещу които е насочена.
- 16 Съветът не е обжалвал решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947).

По повторното включване и оставянето на името на жалбоподателя в списъците на лица, визирувани с ограничителните мерки

- 17 На 26 януари 2015 г. Съветът приема Решение за изпълнение 2015/117/ОВППС за прилагане на Решение 2013/255 (ОВ L 20, 2015 г., стр. 85). Същия ден той приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/108 за прилагане на Регламент № 36/2012 (ОВ L 20, 2015 г., стр. 2). С тези актове името на жалбоподателя е повторно включено в разглежданите списъци.
- 18 По-конкретно, името на жалбоподателя е повторно включено в ред 28 от таблицата, съдържаща разглежданите списъци, в дял „А. Лица“, като мотивите за повторното включване са следните:
„Виден сирийски бизнесмен, приближен до Maher Al-Assad, който е възлова фигура на режима в Сирия. Khaled Qaddur се облагодетелства от сирийския режим и го подкрепя и е свързан с лица, които се облагодетелстват от режима и го подкрепят“.
- 19 На 27 март 2015 г. жалбоподателят подава до Общия съд жалба за отмяна на Решение за изпълнение 2015/117 и на Регламент за изпълнение 2015/108 в частта, в която тези актове го засягат. Жалбата е заведена в секретариата на Общия съд под номер Т-155/15.
- 20 На 12 октомври 2015 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2015/1836 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75). Същия ден той приема Регламент (ЕС) 2015/1828 за изменение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1). Тези актове съответно предвиждат ограничения за влизането или за транзитното преминаване през територията на държавите членки, както и замразяване на финансовите средства на „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, както и на „членове на семействата Асад и Махлуф“, освен ако „има достатъчно информация, че [тези лица] не са или вече не са свързани с режима“.
- 21 С писмо от 18 март 2016 г., изпратено до представителите на жалбоподателя по дело Т-155/15, Съветът уведомява жалбоподателя за намерението си да измени мотивите за включването на името му в разглежданите списъци след като е преразгледал това включване. Съветът определя срок на жалбоподателя за евентуално становище.
- 22 С писмо от 13 април 2016 г. представителите на жалбоподателя по дело Т-155/15 се противопоставят на оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.

- 23 На 27 май 2016 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2016/850 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125). Същия ден той приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 за прилагане на Регламент № 36/2012 (ОВ L 141, 2016 г., стр. 30). С тези актове (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“) името на жалбоподателя е оставено в разглежданите списъци.
- 24 По-конкретно, името на жалбоподателя е оставено в ред 28 от таблицата, съдържаща разглежданите списъци, в дял „А. Лица“ от приложението, със следните мотиви:
- „Водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с интереси и/или дейности в секторите на телекомуникациите, нефтената промишленост и пластмасовите изделия, поддържащ тесни бизнес контакти с Maher Al-Assad. Облагодетелства се от сирийския режим и го подкрепя посредством бизнес интересите си. Съдружник на Maher Al-Assad, включително чрез бизнес дейността си“.
- 25 С писмо от 30 май 2016 г. Съветът уведомява представителите на жалбоподателя по дело Т-155/15, висящо към онзи момент, за новите мотиви в подкрепа на включването на жалбоподателя в разглежданите списъци и им изпраща преписка, съдържаща доказателствата в подкрепа на запазването на посоченото включване.
- 26 С писмо от 6 юли 2016 г. новите представители на жалбоподателя уведомяват Съвета, че понастоящем те представляват жалбоподателя и поискват от Съвета да отмени включването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 27 С писмо от 26 юли 2016 г., адресирано до новите представители на жалбоподателя, Съветът отговаря на писмото им от 6 юли 2016 г. и им връчва препис от обжалваните актове, както и документацията в подкрепа на тези актове.
- 28 С решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour/Съвет (Т-155/15, непубликувано, наричано по-нататък „решение Kaddour II“, EU:T:2016:628), Общият съд отхвърля жалбата, подадена от жалбоподателя срещу Решение за изпълнение 2015/117 и Регламент за изпълнение № 2015/108 в частта, в която тези актове го засягат. Той приема, че повторното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е оправдано, защото Съветът е представил съвкупност от конкретни и съгласувани улики, които могат да докажат, че жалбоподателят продължава да поддържа връзка с някои ключови лица на сирийския режим като г-н Maher Al-Assad, съгласно член 28, параграф 1 от Решение 2013/255 и член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 36/2012.
- 29 Жалбоподателят не е обжалвал решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, EU:T:2016:628).

Производство и искания на страните

- 30 На 19 август 2016 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд.
- 31 На 28 ноември 2016 г. Съветът депозира писмената си защита в секретариата на Общия съд.
- 32 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваните актове,
  - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски,

33 Съветът моли Общия съд:

- да отхвърли изцяло жалбата,
- при условията на евентуалност, ако Общият съд отмени ограничителните мерки, приети спрямо жалбоподателя, да разпорежи последиците от Решение 2016/850 да бъдат запазени по отношение на жалбоподателя, докато отмяната на Регламент за изпълнение 2016/840 породи действие,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

34 Най-напред следва да се отбележи, че Решение 2016/850 е прието въз основа на член 29 ДЕС, който предоставя компетентност на Съвета да приема решения, определящи подхода на Съюза по отделен въпрос от географско или тематично естество (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2013 г., *Albouba/Съвет*, T-592/11, непубликувано, EU:T:2013:427, т. 41).

35 Съветът е приел на основание на член 29 ДЕС и Решение 2015/1836, съгласно което качеството на едно лице на водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, представлява юридически критерий, който допуска прилагането на ограничителните мерки.

36 Всъщност съгласно съображение 6 от Решение 2015/1836:

„Съветът прецени, че поради строгия контрол, който упражнява сирийският режим върху икономиката, единствено тесен кръг от видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, са в състояние да поддържат своя статут, като се ползват от тесни връзки с режима и от неговата подкрепа и като упражняват влияние сред него. Съветът счита, че следва да предвиди ограничителни мерки за налагане на ограничения върху достъпа и за замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от посочените видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, както са посочени от Съвета и включени в списъка в приложение I, с цел да им се попречи да предоставят материална или финансова подкрепа на режима, както и, посредством упражняването от тях влияние, да се увеличи натискът върху самия режим да промени политиката си на репресии“.

37 В допълнение, член 27 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, изменени с Решение 2015/1836, предвиждат ограничения за влизането или транзитното преминаване през територията на държавите членки, както и замразяването на финансовите средства на „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“. Освен това съгласно член 27 и член 28, параграф 3 от същото решение тези лица „не се включват или не остават в списъка на лицата и образуванията в приложение I, ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки“.

38 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят по същество излага пет основания. С първото основание се твърди злоупотреба с власт и нарушения на принципите на добра администрация, на сила на пресъдено нещо, на правна сигурност и на правото на ефективни правни средства за защита. С второто — нарушение на член 266 ДФЕС. С третото — явна грешка в преценката. С четвъртото — нарушение на основни права, що се отнася до неговото право на зачитане на доброто му име, на правото му мирно да се ползва от собствеността си и на принципа на пропорционалност. С петото — нарушение на принципа на недопускане на дискриминация.

По първото основание, с което се твърди злоупотреба с власт и нарушения на принципите на добра администрация, на сила на пресъдено нещо, на правна сигурност и на правото на ефективни правни средства за защита

- 39 Първото основание се състои от три оплаквания. На първо място, според жалбоподателя с оставянето на спорните мерки в сила спрямо него Съветът е извършил злоупотреба с власт. На второ място, той изтъква, че Съветът е нарушил принципа на добра администрация, залегнал в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като до момента не е заличил името му от разглежданите списъци. На трето място, той посочва, че Съветът е нарушил правото му на ефективни правни средства за защита и принципа на сила на пресъдено нещо, защото е включил повторно името му в тези списъци, при положение че Общият съд бил отменил първоначалното включване на посоченото име в тези списъци.

По първото оплакване, с което се твърди злоупотреба с власт

- 40 Според жалбоподателя Съветът „е явно злоупотребил с правомощието си“, като е включил повторно името му в разглежданите списъци, и така не се съобразил с решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947). Той смята, че Съветът е трябвало да обжалва това решение, а не да включва повторно името му в тези списъци с мотиви, по същество съвпадащи с мотивите, вече обявени от Общия съд за неправилни. Той също така твърди, че Съветът е оставил посоченото име включено в тези списъци въз основа на критерии за свързаност със сирийския режим и подпомагане на този режим, вече обявени от Общия съд за невалидни. Той също така изтъква, че и новите твърдения на Съвета се основават на факти, доказателства или обстоятелства, които са приети от Общия съд за недостатъчни и с които Съветът е разполагал още към момента на първоначалното включване на името му в същите списъци.
- 41 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 42 Съгласно съдебната практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви улики изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (вж. решение от 14 октомври 2009 г., Bank Melli Iran/Съвет, Т-390/08, ЕУ:Т:2009:401, т. 50 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай обаче жалбоподателят не е представил обстоятелства, годни да докажат, че с приемането на обжалваните актове Съветът е преследвал цел, различна от прекратяването на жестоките репресии, извършвани от сирийския режим срещу цивилното население в Сирия, като е замразил финансовите средства на лицата, които получават ползи от режима или го подкрепят, в съответствие с предвидената за целта процедура от Договора за функционирането на ЕС и от Регламент № 36/2012.
- 43 На първо място, по отношение на довода на жалбоподателя, че Съветът е явно злоупотребил с правомощието си, като е оставил в сила спорните мерки по отношение на него през период от почти пет години, независимо че първоначалното включване на името му в разглежданите списъци е било отменено с решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), този довод следва да бъде отхвърлен. Всъщност от точка 93 от цитираното решение следва, че при ново разглеждане Съветът има възможност да включи повторно името на жалбоподателя в споменатите списъци, като се основе на мотиви, надлежно подкрепени с доказателства.

- 44 Също така е необходимо да се припомни, че съгласно член 32, параграфи 1 и 3 от Регламент № 36/2012, когато Съветът реши да наложи по отношение на физическо или юридическо лице, образувание или орган визираните ограничителни мерки, той трябва да измени съответно приложение II или IIa от цитирания регламент и че когато има представени нови съществени доказателства, той е длъжен да направи преглед на решението си и да информира съответното физическо лице. В допълнение, той е длъжен да разглежда списъците, съдържащи се в тези приложения, на редовни интервали и най-малко веднъж на всеки 12 месеца в съответствие с член 32, параграф 4 от същия регламент. От предходното следва, че Съветът има задължението да преразглежда въпросните списъци и правото, когато са представени нови съществени доказателства, както в настоящия случай, да измени мотивите или да включи повторно името на жалбоподателя в тези списъци. Ето защо, след като обжалваните актове са резултат от задължението на Съвета да преразгледа мерките, взети спрямо жалбоподателя, следва да се приеме, че той е действал в съответствие с възложените му правомощия.
- 45 На второ място, по отношение на довода на жалбоподателя, че изложените от Съвета мотиви, за да се обоснове включването на името му в разглежданите списъци, били почти същите като мотивите, от които изхождат отменените с решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), актове, този довод следва да се отхвърли като необоснован. Както следва от точка 64 от решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:628), всъщност решението за повторно включване на дадено име в посочените списъци, прието въз основа на същите мотиви като възприетите при първото включване на това име, може да е достатъчно, за да обоснове посоченото повторно включване, ако представените от Съвета доказателства подкрепят надлежно посочените мотиви.
- 46 Също така следва да се отбележи, че — обратно на твърдяното от жалбоподателя — мотивите, които следват от обжалваните актове, са доста различни от мотивите, изложени от Съвета в рамките на отменените с решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), актове. Всъщност името на жалбоподателя първоначално е било включено в списъците, приложени към Решение 2011/273 и към Регламент № 442/2011, поради партньорството му с г-н Maher Al-Assad и финансовата му подкрепа на сирийския режим (критерий за финансовата подкрепа). За сметка на това оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци се основава, от една страна, на качеството му на водещ бизнесмен (критерий за водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия), и от друга, на тесните бизнес контакти, които той поддържа с г-н Maher Al-Assad (критерий за свързаност с режима). Оттук следва, че поради бизнес дейностите си той се облагодетелства, съгласно обжалваните актове, от този режим и го подкрепя (критерий за свързаност и облагодетелстване от режима).
- 47 На трето място, колкото до довода на жалбоподателя, че новите твърдения на Съвета се основават на факти, доказателства или обстоятелства, които са приети от Общия съд за недостатъчни в решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), налага се изводът, че този въпрос е свързан с правилността на мотивите, изложени по отношение на жалбоподателя. Ето защо този довод трябва да бъде отхвърлен като негоден, доколкото е изложен в подкрепа на настоящото оплакване.
- 48 С оглед на предходните съображения първото оплакване от първото основание следва да бъде отхвърлено.

По второто оплакване, с което се твърди нарушение на принципа на добра администрация

- 49 Жалбоподателят твърди, че с повторното включване и оставянето на името му в разглежданите списъци Съветът е нарушил принципа на добра администрация, прогласен в член 41 от Хартата на основните права. Според него случаят му не е бил разгледан нито безпристрастно и справедливо, нито в разумен срок. В тази насока той по същество твърди, че името му е било

включено в разглежданите списъци през период от над пет години и че Съветът, без да изложи всичките си твърдения при първоначалното включване, е удължил продължителността на разглеждането при това включване, като е нарушил правото засягащите това лице въпроси да бъдат разгледани в разумен срок, както и задължението за добра администрация.

50 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.

51 Най-напред следва да се припомни член 41 от Хартата на основните права, съгласно който:

„1. Всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок.

2. Това право включва по-специално:

а) правото на всяко лице да бъде изслушвано преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него;

б) правото на достъп на всяко лице до документите, които се отнасят до него, като се зачитат легитимните интереси, свързани с поверителността и професионалната и служебна тайна;

в) задължението на администрацията да мотивира своите решения.

[...]“.

52 В допълнение, съгласно съдебната практика при приемането на ограничителни мерки Съветът е длъжен да спазва посочения принцип на добра администрация, към който съгласно постоянната съдебна практика се включва задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. решение от 30 юни 2016 г., Al Matri/Съвет, T-545/13, непубликувано, EU:T:2016:376, т. 58 и цитираната съдебна практика).

53 В настоящия случай най-напред следва да се констатира, че с доводите си жалбоподателят оспорва само факта, че името му продължава да е включено в разглежданите списъци, като не оспорва нито факта, че е бил изслушан, преди тези мерки да му бъдат наложени, нито факта, че е имал достъп до административната му преписка, нито че спорните актове са достатъчно мотивирани съгласно член 41, параграф 2 от Хартата на основните права.

54 Като начало, по отношение на довода на жалбоподателя, че с повторното включване и оставянето на името му в разглежданите списъци Съветът е нарушил принципа на добра администрация, от точки 43 и 44 по-горе следва, че Съветът е имал основание да включи повторно и да остави името на жалбоподателя в споменатите списъци, след като преразгледа тези списъци. Ето защо този довод трябва да се отхвърли.

55 На следващо място, по отношение на твърденията на жалбоподателя за неразглеждането на неговия случай безпристрастно, справедливо и в разумен срок от Съвета, следва да се отбележи, че сам по себе посоченият от жалбоподателя факт, че името му фигурира дълго време в разглежданите списъци, не допуска да се приеме, че при приемането на обжалваните актове Съветът е разгледал случая му пристрастно, несправедливо или в неразумен срок. Също така е необходимо да се припомни, че обжалваните актове са били приети на основание на член 29 ДЕС, който предоставя на Съвета компетентност да приема решения, определящи подхода на Съюза по отделен въпрос от географско или тематично естество (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2013 г., Anbouba/Съвет, T-592/11, непубликувано, EU:T:2013:427, т. 41). Самият факт, че името на жалбоподателя фигурира в разглежданите списъци, не е достатъчен, за да постави под въпрос безпристрастността на Съвета.

- 56 Във всеки случай се налага изводът, че жалбоподателят не е представил нищо конкретно в подкрепа на твърденията си, поради което те трябва да бъдат отхвърлени.
- 57 На последно място, по отношение на довода на жалбоподателя, че Съветът не е можел да обоснове решението за повторно включване на името му в разглежданите списъци с мотиви, които бил имал възможността да изложи при първото включване на същото име във въпросните списъци, следва да се отбележи, че с оглед на мотивите за отмяна с решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), на решението за първото включване на това име в посочените списъци не е имало никаква пречка за Съвета за такова повторно включване по същите мотиви, стига повторното включване да е основано на доказателства, различни от приетите от Общият съд за недостатъчни да оправдаят прилагането на спорните мерки спрямо жалбоподателя. Ето защо този довод трябва да се отхвърли.
- 58 От изложеното дотук следва, че второто оплакване от първото основание трябва да се отхвърли.

По третото оплакване, с което се твърди нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на принципите на сила на пресъдено нещо и на правна сигурност

- 59 Жалбоподателят твърди, от една страна, че Съветът е нарушил правото му на ефективни правни средства за защита поради повторното включване на името му в разглежданите списъци, след като Общият съд отменил първоначалното включване на посоченото име в тези списъци. Според него това включване лишавало „изобщо от практическа стойност“ жалбата по делото, по което е постановено решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947).
- 60 Жалбоподателят посочва, от друга страна, че Съветът е нарушил принципите на сила на пресъдено нещо и на правна сигурност с повторното включване на името му в разглежданите списъци, след като Общият съд отменил първоначалното включване на посоченото име в тези списъци.
- 61 Съветът отхвърля тези доводи на жалбоподателя.
- 62 На първо място следва да се припомни, че принципът на ефективна съдебна защита представлява общ принцип на правото на Съюза, който произтича от общите конституционни традиции на държавите членки и е закрепен в членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съставена в Рим на 4 ноември 1950 г. („наричана по-нататък ЕКПЧ“), както и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (решение от 21 март 2012 г., Fulmen/Съвет, Т-439/10 и Т-440/10, ЕУ:Т:2012:142, т. 87).
- 63 Най-напред, следва да се посочи, че доводите на жалбоподателя относно факта, че Съветът е включил повторно името му в разглежданите списъци след отмяната на първоначалното включване на това име, вече бяха отхвърлени в точки 43 и 44 по-горе.
- 64 На следващо място, по отношение на довода на жалбоподателя, че жалбата по делото, по което е постановено решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), е била лишена „изобщо от практическа стойност“, следва да се приеме, че решението за повторно включване и за оставяне на името на жалбоподателя в разглежданите списъци не поставя под въпрос ефективността на жалбата, довела до цитираното решение. Всъщност това съдебно решение води до заличаването с обратна сила на същото име от въпросните списъци. Както обаче следва от точка 93 от цитираното решение, Съветът е имал възможността в рамките на ново разглеждане да включи повторно това име в посочените списъци въз основа на надлежно подкрепени мотиви.

- 65 На последно място, следва да се приеме за установено, че жалбоподателят е подал жалбата по настоящото дело срещу обжалваните актове пред съда на Съюза съгласно член 275, втора алинея ДФЕС във връзка с член 263, четвърта и шеста алинея ДФЕС. Ето защо жалбоподателят няма как да твърди нарушение на правото му на ефективни правни средства за защита.
- 66 От предходното следва, че доводите на жалбоподателя за нарушение на правото на ефективни правни средства за защита следва да се отхвърлят.
- 67 На второ място следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика отменителните решения, постановени от юрисдикциите на Съюза, щом станат окончателни, се ползват с абсолютна сила на пресъдено нещо. Тя обхваща не само диспозитива на отменителното съдебно решение, но и мотивите, които са го обусловили и представляват необходимата му опора, в смисъл, че са необходими за определянето на точния смисъл на постановеното в диспозитива (решение от 3 октомври 2000 г., *Industrie des poudres sphériques/Съвет*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, т. 81; вж. в този смисъл и решение от 1 юли 2009 г., *ThyssenKrupp Stainless/Комисия*, T-24/07, EU:T:2009:236, т. 113 и 140). Когато вследствие от отменително съдебно решение авторът на отменения акт приема нов, той е длъжен да се съобрази не само с диспозитива на съдебното решение, но и с обусловилите този диспозитив мотиви, които представляват необходимата опора за него, като по този начин той следи новият акт да не страда от същите пороци като установените в отменителното решение (вж. в този смисъл решения от 5 септември 2014 г., *Éditions Odile Jacob/Комисия*, T-471/11, EU:T:2014:739, т. 56, и от 6 март 2003 г., *Interporc/Комисия*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, т. 29 и 30 и цитираната съдебна практика).
- 68 Силата на пресъдено нещо на съдебното решение обаче се отнася само до фактическите и правни въпроси, които са разрешени действително или по необходимост (решение от 19 февруари 1991 г., *Италия/Комисия*, C-281/89, EU:C:1991:59, т. 14). Така член 266 ДФЕС създава задължение за институцията, издала отменения акт, само в границите на необходимото да гарантира изпълнението на отменителното решение. В допълнение, авторът на акта може да изложи в новото си решение различни мотиви от тези, на които е основал първото си решение (вж. в този смисъл решение от 6 март 2003 г., *Interporc/Комисия*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, т. 30 —32).
- 69 В настоящия случай жалбоподателят изтъква, че с повторното включване на името му в разглежданите списъци Съветът е нарушил принципите на сила на пресъдено нещо и на правна сигурност, при положение че Общият съд бил отменил първоначалното включване на това име във въпросните списъци. Достатъчно е обаче да се припомни, че обстоятелството, че в решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I* (T-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947), Общият съд е постановил, че Съветът не е доказал надлежно критериите, въз основа на които е било прието споменатото първоначално включване, е ирелевантно за валидността на последващите решения за повторно включване и оставяне на въпросното име в тези списъци, които се опират на различни критерии и доказателства. Обратно на твърдяното от жалбоподателя, всъщност, за да обоснове последните решения, Съветът излага в обжалваните актове различно основание, а именно за водещия бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, както и за свързаността му със сирийския режим.
- 70 В допълнение, по отношение на твърдяното от жалбоподателя нарушение на принципа на правна сигурност следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика този принцип предполага законодателството на Съюза да бъде еднозначно и прилагането му да бъде предвидимо за правните субекти (вж. решения от 22 юни 2006 г., *Белгия и Forum 187/Комисия*, C-182/03 и C-217/03, EU:C:2006:416, т. 69, и от 14 октомври 2010 г., *Nuova Agricast и Cofra/Комисия*, C-67/09 P, EU:C:2010:607, т. 77).

- 71 В настоящия случай трябва пак да се припомни, че Съветът е можел вследствие от решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (T-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947), да вземе решение да включи повторно името на жалбоподателя в разглежданите списъци. Всъщност Съветът може в приложение на член 266 ДФЕС да отстрани нередностите, установени в отменителното съдебно решение, като вследствие от ново разглеждане приеме ново решение за включване въз основа на надлежно подкрепени мотиви. Общият съд също така е запазил последиците на решението и на регламента, с които името на жалбоподателя е било първоначално включено във въпросните списъци, до изтичането на срока за обжалване, за да бъде Съветът в състояние да отстрани своевременно установените в посоченото съдебно решение нередности и за да не се накърни ефикасността на мерките за замразяване на финансови средства, които могат да бъдат приети в бъдеще спрямо жалбоподателя (решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I, T-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947, т. 92 и 93).
- 72 Въпреки че Съветът не е обжалвал решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (T-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947), и не се е възползвал от предоставената от Общия съд възможност да включи повторно името на жалбоподателя в разглежданите списъци в срока за обжалване, изтекъл на 23 януари 2015 г., тези обстоятелства няма как да са породили у жалбоподателя очакването, че името му няма да бъде повторно включено в посочените списъци. От една страна, всъщност неподаването на жалба срещу цитираното съдебно решение изобщо не може да се тълкува като отказ на Съвета да включи повторно името на жалбоподателя в тези списъци, понеже Общият съд изрично е посочил, че именно Съветът следва да определи мерките за изпълнение на това решение, които могат да се изразят и в повторно включване въз основа на надлежно подкрепени мотиви. От друга страна, запазването на последиците на първото включване до изтичането на срока за обжалване цели единствено да не се допусне жалбоподателят да прехвърли финансовите си средства извън Съюза, преди Съветът да бъде в състояние да отстрани нередностите, установени в цитираното съдебно решение. Съветът обаче не е имал никакво задължение да включи повторно името на жалбоподателя в този срок, който в някои случаи може да се окаже недостатъчен, за да извърши Съветът проверки и да отстрани споменатите нередности по-специално когато това означава да се съберат допълнителни доказателства, както в настоящия случай.
- 73 При тези обстоятелства Съветът не може да бъде упрекнат, че е нарушил принципите на сила на пресъдено нещо и на правна сигурност.
- 74 По предходните съображения трябва да се отхвърли третото оплакване от първото основание, както и първото основание в неговата цялост.

По второто основание, с което се твърди нарушение на член 266 ДФЕС

- 75 Жалбоподателят поддържа, че съгласно член 266 ДФЕС Съветът бил длъжен да отстрани грешките, установени от Общия съд в решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (T-654/11, непубликувано, EU:T:2014:947), или да заличи името му от разглежданите списъци. Според него обаче Съветът не се съобразил с това решение, като включил повторно името му във въпросните списъци въз основа на същите юридически критерии, мотиви и доказателства като използваните при първоначалното включване на същото име в тези списъци. Той изтъква, че Съветът не е предприел мерките, необходими за отстраняване на нередностите, установени от Общия съд при споменатото първоначално включване съгласно член 266 ДФЕС.
- 76 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 77 Съгласно член 266 ДФЕС институцията, чийто акт е бил отменен, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда.

- 78 Вследствие от частичната отмяна на Регламент № 36/2012, на Регламент за изпълнение № 363/2013 и на Решение 2013/255 Съветът е следвало въз основа на член 266ДФЕС да разгледа наново фактите, за да прецени дали трябва да включи споменатото име в тези списъци въз основа на нови, надлежно подкрепени мотиви (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2015 г., *Iranian Offshore Engineering & Construction/Съвет*, Т-95/14, ЕУ:Т:2015:433, т. 63 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).
- 79 Най-напред, е необходимо да се припомни, че в решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I* (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), Общият съд е приел за недоказано от Съвета, че жалбоподателят има професионална връзка с г-н Maher Al-Assad и че оказва финансова подкрепа на сирийския режим, и поради това отменя Регламент № 36/2012, Регламент за изпълнение № 363/2013 и Решение 2013/255, считано от 23 януари 2015 г., в частта, която те засягат жалбоподателя.
- 80 На следващо място, следва да се приеме, че второто основание почива на неправилно тълкуване на член 266ДФЕС. Нужно е да се отбележи, че от една страна, всъщност премахването на името на жалбоподателя от разглежданите списъци е последица от отменителното съдебно решение, по силата на което отменените актове престават с обратна сила да съществуват в правния мир на Съюза. От друга страна, както произтича от цитираната в точка 78 по-горе съдебна практика, посоченият член допуска възможността за Съвета да включи повторно името на жалбоподателя във въпросните списъци с мотиви, различни от тези, на които се основава първоначалното включване на това име в същите списъци.
- 81 Ето защо вследствие от решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I* (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), Съветът е можел надлежно да реши да включи повторно името на жалбоподателя в разглежданите списъци, както следва от точки 72 и 73 по-горе. В тази насока следва да се припомни посоченото от Общия съд в точка 93 от същото решение, че Съветът може да отстрани установените в отменителното съдебно решение нарушения, като приеме нови ограничителни мерки спрямо жалбоподателя. Освен това Общият съд е запазил последиците от първоначалното включване на въпросното име в посочените списъци до изтичането на срока за обжалване, за да позволи на Съвета да отстрани своевременно установените в това съдебно решение нередности и за да не се накърни ефикасността на мерките за замразяване на финансови средства, които могат да бъдат приети в бъдеще спрямо жалбоподателя.
- 82 В обжалваните актове, които запазват името на жалбоподателя в разглежданите списъци, обаче Съветът е приложил различни критерии и е изходил от също различни мотиви. От една страна, всъщност изложението на мотивите на решението за запазване се опира на критерия за свързаността, получаването на ползи от и подкрепата на сирийския режим съгласно член 28, параграф 1 от Решение 2013/255 и член 15, параграф 1 от Регламент № 36/2012, както и на посочения в член 27, параграф 2, в член 28, параграф 2, буква а) от Решение 2013/255 и в член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент № 36/2012 критерий за водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия. От друга страна, след като мотивите, които обосновават решението за запазване, а именно „водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с интереси и/или дейности в секторите на телекомуникациите, нефтената промишленост и пластмасовите изделия, поддържащ тесни бизнес контакти с Maher Al-Assad“, не фигурират в Регламент № 36/2012, Регламент за изпълнение № 363/2013 и Решение 2013/255 в частта, в която го засягат, считано от 23 януари 2015 г., те не са били предмет на контрола, упражнен от Общия съд в решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I* (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947).
- 83 Във всеки случай следва да се припомни, че — както следва от точка 93 от решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I* (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947) — при ново разглеждане Съветът има възможност да включи повторно името на жалбоподателя в разглежданите списъци въз основа на надлежно подкрепени мотиви. Ето защо решението за оставяне на името

на жалбоподателя включено в споменатите списъци, прието въз основа на същите мотиви като възприетите при първото включване, може да е достатъчно, за да обоснове въпросното включване, стига представените от Съвета доказателства да подкрепят надлежно въпросните мотиви.

- 84 Колкото до довода на жалбоподателя, че новите твърдения на Съвета се базират на факти, доказателства или обстоятелства, приети за недостатъчни от Общия съд в решение от 13 ноември 2014 г., Kaddour I (Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947), налага се изводът, че този въпрос е свързан по-скоро с правилността на мотивите, изложени по отношение на жалбоподателя, и следователно със законосъобразността по същество на спорния акт. Ето защо този довод трябва да бъде отхвърлен като негоден, доколкото е изложен в подкрепа на второто основание.
- 85 Поради това второто основание трябва да се отхвърли.

По третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката

- 86 Жалбоподателят твърди, най-напред, че Съветът е оставил името му включено в разглежданите списъци въз основа на същите твърдения като тези, обосновавали първоначалното му включване в тези списъци, а именно финансовата подкрепа, която той бил оказвал на сирийския режим (вж. т. 5 по-горе). На следващо място, той твърди, че Съветът не е представил доказателства, годни да установят правилността на мотивите за запазването на това включване. На последно място, той отрича понастоящем да е водещ бизнесмен в Сирия.
- 87 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 88 Съгласно постоянната съдебна практика ефективността на съдебния контрол, гарантирана с член 47 от Хартата на основните права, налага по-конкретно при контрола за законосъобразност на мотивите, на които се основава решението за включване или оставяне на името на дадено лице в списъците с лица, визирани от санкции, съдът на Съюза да се увери, че това решение има достатъчно солидна фактическа основа. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да включи въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, С-584/10 Р, С-593/10 Р и С-595/10 Р, ЕУ:С:2013:518, т. 119).
- 89 Компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи правилността на мотивите, приети по отношение на засегнатото лице, а не това лице да представя отрицателни доказателства за неправилността на тези мотиви. Важно е представените от съответния орган данни или доказателства да подкрепят възприетите по отношение на засегнатото лице мотиви. Ако тези доказателства не позволяват да се установи правилността на даден мотив, съдът на Съюза го изважда от кръга на подкрепящите съображения на разглежданото решение за включване или запазване на включването (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, С-584/10 Р, С-593/10 Р и С-595/10 Р, ЕУ:С:2013:518, т. 121—123).
- 90 Съгласно практиката на Съда при преценката за правилността на мотивите за дадено включване доказателствата не трябва да бъдат разглеждани отделно, а с оглед на техния контекст (решения от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, С-630/13 Р, ЕУ:С:2015:247, т. 51, и от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, С-605/13 Р, ЕУ:С:2015:248, т. 50).

- 91 Освен това предвид положението в Сирия Съветът е изпълнил задължението си, свързано с тежестта на доказване, ако представи пред съда на Съюза съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи наличието на достатъчна връзка между лицето, на което е наложена мярка за замразяване на финансови средства, и режима, срещу който се води борба (решение от 21 април 2015 г., *Anbouba/Съвет*, С-630/13 Р, ЕУ:С:2015:247, т. 53).
- 92 В настоящия случай следва да се припомни, че оставянето на името на жалбоподателя включено в разглежданите списъци се основава на два отделни мотива, а именно, от една страна, на качеството му на водещ бизнесмен (критерий за водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия), и от друга, на тесните бизнес контакти, които той поддържа с г-н Maher Al-Assad (критерий за свързаност с режима). Оттук следва, че поради бизнес дейностите си жалбоподателят се облагодетелства, съгласно обжалваните актове, от този режим и го подкрепя (критерий за свързаност и облагодетелстване от режима).
- 93 Също така се налага изводът, както бе припомнено в точки 35 и 36 по-горе, че качеството на водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, е — съгласно член 27, параграф 2 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, последно изменено с Решение 2015/1836 — един от правните критерии за прилагането на ограничителните мерки и следователно за включването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 94 Действително съгласно член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от Решение 2013/255, приложимо в настоящия случай, имената на видните бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, не се включват или оставят в разглеждания списък, ако има достатъчно данни, че тези лица не са или вече не са свързани със сирийския режим или че не упражняват никакво влияние върху него или че не представляват реален риск от заобикаляне.
- 95 На първо място, жалбоподателят твърди, че Съветът неправилно е оставил името му включено в разглежданите списъци въз основа на същите мотиви като мотивите, обосновавали първоначалното включване на това име във въпросните списъци, а именно партньорството му с г-н Maher Al-Assad и финансовата му подкрепа за сирийския режим.
- 96 В настоящия случай следва да се отбележи, че — както следва от точки 82 и 83 по-горе — мотивите за оставяне на името на жалбоподателя в разглежданите списъци не съвпадат с мотивите за първоначалното включване на това име в посочените списъци. Въсъщност мотивите „водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с интереси и/или дейности в секторите на телекомуникациите, нефтената промишленост и пластмасовите изделия, поддържащ тесни бизнес контакти с Maher Al-Assad“, са различни от мотивите, на които е основано първоначалното включване. Ето защо не само критериите за включване в тези списъци, но и мотивите, възприети от Съвета по отношение на него, са се променили между, от една страна, първоначалното включване, и от друга, повторното включване и оставянето на името на жалбоподателя във въпросните списъци.
- 97 Във всеки случай трябва да се припомни, че решението за оставяне на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, прието въз основа на същите мотиви като възприетите при първото включване, може да е достатъчно, за да обоснове въпросното включване, стига представените от Съвета доказателства да подкрепят надлежно въпросните мотиви (вж. по аналогия решение от 13 ноември 2014 г., *Kaddour I*, Т-654/11, непубликувано, ЕУ:Т:2014:947, т. 93).
- 98 Ето защо трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че Съветът неправилно е оставил името му включено в разглежданите списъци въз основа на същите мотиви като мотивите, обосновавали първоначалното включване на това име в посочените списъци.

- 99 На второ място, жалбоподателят поддържа, че Съветът не е представил нови доказателства или доказателства, годни да докажат правилността на мотивите за включване на името му в посочените списъци, и по-специално свързаността му с г-н Maher Al-Assad и подкрепата му за сирийския режим.
- 100 Като начало следва да се припомни, че в решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:628), Общият съд е приел, че повторното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е оправдано, защото Съветът е представил съвкупност от конкретни и съгласувани улики, които могат да докажат, че жалбоподателят продължава да поддържа връзка с някои ключови лица на сирийския режим като г-н Maher Al-Assad.
- 101 В настоящия случай също така е нужно да се отбележи, че за да обоснове оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци Съветът е предоставил на неговите представители документ COREU от 20 май 2016 г. с номер ОВППС/0049/16 — ST 9478/16 и документи с номер 430/16—435/16 RELEX. Става дума за няколко документа, съдържащи публично достъпна информация, които според Съвета имат за цел да уточнят общото и лично положение на жалбоподателя. Документът с номер RELEX MD 342/14 в частност съдържа обяснение на мотивите, приети спрямо жалбоподателя, както и данни в подкрепа на тези мотиви. Тези данни са по-специално връзки към Интернет сайтовете на Washington Institute, на Jamestown Foundation, на WorldCrunch, на *The New York Sun*, *Lebanon Wire*, *Middle East Transparent*, на Recherches sur le terrorisme, на Shabab Kurd, *Ya Libnan* и на Syrian Democratic Union Organization, които публикуват статии за жалбоподателя. Колкото до документите с номера 430/16— 435/16 RELEX, те съдържат нови статии от пресата, цитирани в документ COREU от 20 май 2016 г. и публикувани на Интернет сайтовете на Shabab Kurd, *Ya Libnan*, Writtingcompany, WorldCrunch и на Syrian Democratic Union Organization, както и доклад за платежоспособността на дружество за превоз на автомобили и камионетки, съставен през декември 2015 г. от Orbis.
- 102 Обратно на твърдяното от жалбоподателя, трябва да се отбележи, че разглежданите документи носят отделни данни, които са от открити и публично достъпни източници, различни от определените от Общия съд в решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:628), за съвкупност от улики, които дават основание за повторното включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци. Единственото сходство между тези документи и документацията, представена от Съвета в подкрепа на повторното включване, е че тези данни съвпадат относно факта, че жалбоподателят е сред най-изтъкнатите представители на управляващата в Сирия икономическа класа поради ръководенето на бизнеса на г-н Maher Al-Assad, както и относно неоспоримостта на връзките му със сирийския режим, доколкото с търговската и професионалната си дейност той има определящо влияние върху най-висшия кръг ръководители на този режим.
- 103 По-специално трябва да се отбележи следното:
- най-напред, документът с номер 433/16 RELEX, а именно публикувана на 27 март 2005 г. в блога Writtingcompany статия относно изпадането в несъстоятелност на ливанска банка, посочва жалбоподателя като „офис мениджър на лейт.-полк. г-н Maher Al-Assad“. Аналогично, документът с номер 431/16 RELEX, а именно статия, публикувана на 9 февруари 2013 г. на интернет сайта на *Ya Libnan*, съдържа твърдението, че „апартамент в Бейрут на стойност 2,5 милиона долара, под контрола на Maher, е бил прехвърлен на офис мениджъра на Maher, Khaled Kaddour, без никакви разходи“;

- на следващо място, документът с номер 432/16 RELEX, а именно публикувана на 26 ноември 2015 г. на интернет сайта на WorldCrunch статия, съдържа твърденията, че „[к]ъм олигархичния сирийски клан се числят и Maher [A]l-Assad, братът на президента, и приближените му Mohamad Hamcho, Samer Debs и Khaled Kaddour“ и че „[в] замяна на приноса на държавата тези бизнесмени прехвърлят част от печалбите си“,
  - в допълнение, документът с номер 430/16 RELEX, а именно публикувана на 27 март 2012 г. на интернет сайта на Shabab Kurd статия, говори за списък с членове на „частната икономическа група на Maher Al-Assad“, като описва жалбоподателя като „[д]ясната ръка на Maher Al-Assad“. В тази статия също така се посочва, че жалбоподателят „[п]ритежава фабрика за пластмасови изделия и предприятие, специализирано във външните поръчки за армията“,
  - освен това документът с номер 434/16 RELEX, а именно публикувана на 3 юни 2015 г. на интернет сайта на Syrian Democratic Union Organization статия, озаглавена „Новата сирийска мафия на Maher Al-Assad“, съдържа твърдението, че „що се отнася до корупционните схеми на Maher Al-Assad извън Сирия, те минават през Mirza Nitham Eddin и неговия зет, Khaled Nasser Kaddour, които са „мениджърският борд“ за бизнеса му в чужбина“,
  - накрая, документът с номер 435/16 RELEX съдържа доклад за платежоспособност, който е съставен през декември 2015 г. от Orbis и се отнася до дружество за превоз на автомобили и камионетки, собственост на г-н Ayman Jaber и учредено през 2010 г., в което жалбоподателят има значително участие — 40 % от акциите на въпросното дружество.
- 104 Ето защо следва да се приеме, че — обратно на поддържаното от жалбоподателя — в рамките на настоящото производство Съветът е представил нови документи, които се оказват релевантни за целите на подкрепянето на мотивите за оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 105 На трето място, жалбоподателят оспорва верността на информацията, съдържаща се в разглежданите документи, и твърди, че те нямат доказателствена сила.
- 106 В тази насока трябва най-напред да се отбележи, че жалбоподателят оспорва верността на информацията, съдържаща се в разглежданите документи, но не представя нищо в подкрепа на това оспорване освен собствените си показания, приложени към жалбата.
- 107 На следващо място, колкото до надеждността на информацията, предоставена от Съвета, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика дейността на Съда и на Общия съд се ръководи от принципа на свободна преценка на доказателствата и единственият критерий за преценка на силата на представените доказателства е тяхната достоверност. Освен това, за да се прецени доказателствената сила на даден документ, следва да се провери правдоподобността на съдържащата се в него информация и да се отчетат по-специално произходът на документа, обстоятелствата по съставянето му и неговият адресат и да се прецени дали предвид съдържащото му той изглежда логичен и достоверен (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2012 г., Shell Petroleum и др./Комисия, Т-343/06, EU:T:2012:478, т. 161 и цитираната съдебна практика).
- 108 Необходимо е да се отбележи, че както следва от точка 101 по-горе, всеки източник на електронна информация, който е публично достъпен, предоставя различни данни и че всички тези източници по същество съвпадат, определяйки жалбоподателя като един от най-изтъкнатите представители на управляващата в Сирия икономическа класа поради търговската му дейност и управляването на бизнеса на г-н Maher Al-Assad, възползвайки се по този начин от сирийския режим, по-специално в настоящите условия на гражданска война.

Също така следва да се отбележи, че тази документация е била публикувана на различни дати и дори, що се отнася до някои статии, преди да избухне сирийската криза, както и че още на този етап жалбоподателят е бил считан за свързан с г-н Maher Al-Assad.

- 109 Накрая, тази документация не само е потвърдила данните, определени от Общия съд в решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:628), за съвкупност от конкретни и съгласувани улики, които могат да докажат, че жалбоподателят продължава да поддържа връзка с някои ключови лица на сирийския режим като г-н Maher Al-Assad, но е предоставила и нова и по-актуална информация, която може да обоснове оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 110 Всъщност по-специално документът с номер 430/16 RELEX, а именно публикувана на 27 март 2012 г. статия на интернет сайта на Shabab Kurd, описва някои търговски дейности на жалбоподателя, в частност факта, че той е собственик на „фабрика за пластмасови изделия и предприятие, специализирано във външните поръчки за армията“. Също така документът с номер 434/16 RELEX, а именно публикувана на 3 юни 2015 г. на интернет сайта на Syrian Democratic Union Organization статия, разкрива бизнес- и родствената връзка между жалбоподателя и Mirza Nitham Eddin, а именно че жалбоподателят е зет на последния — връзка, впрочем изрично призната от самия жалбоподател в жалбата му. Нещо повече, в последната статия се посочва, че жалбоподателят управлява бизнеса на г-н Maher Al-Assad в чужбина. Освен това документът с номер 435/16 RELEX, а именно съставеният през декември 2015 г. от Orbis доклад за платежоспособност, подчертава факта, че жалбоподателят има значително участие в дружество за превоз на автомобили и камионетки, собственост на г-н Jaber — сирийски бизнесмен, чието име също е включено в разглежданите списъци, като това не е било поставено под въпрос с решение от 26 октомври 2016 г., Jaber/Съвет (Т-154/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:629). В тази насока жалбоподателят просто твърди — без нито да отрича участието си, нито изобщо да представя доказателство в обратния смисъл — че това дружество никога не е било активно, нито е извършвало търговски сделки. Ето защо няма никакво основание да се поставя под въпрос достоверността на тази информация.
- 111 Следователно доводите на жалбоподателя, които поставят под въпрос верността на информацията, съдържаща се в тези документи, и достоверността на документите, трябва да се отхвърлят като необосновани.
- 112 На четвърто място, жалбоподателят оспорва твърденията на Съвета относно мотивите за оставянето на името му включено в разглежданите списъци, като изхожда от откъси от собствените му показания, приложени към жалбата. Той също така приканва Общия съд да „разгледа представените доказателства в тяхната цялост“.
- 113 В тази насока следва да се припомни, че въпреки че текстът на жалбата може да бъде обосноваван и допълван по конкретни въпроси чрез препращане към определени пасажии от приложени към нея материали, общото препращане към други, макар и приложени към жалбата документи, не заличава липсата на съществените обстоятелства в нея. Общият съд не следва да търси и определя в приложенията основанията и доводите, които би могъл да приеме, че представляват основание на иска или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. определение от 19 май 2008 г., TF1/Комисия, Т-144/04, ЕУ:Т:2008:155, т. 29 и цитираната съдебна практика; решение от 25 октомври 2012 г., Arbos/Комисия, Т-161/06, непубликувано, ЕУ:Т:2012:573, т. 23).
- 114 Ето защо Общият съд ще разгледа само откъсите от показанията на жалбоподателя, изрично посочени и анализирани в жалбата, а общите препращания към тези показания трябва да се приемат за недопустими.

- 115 Що се отнася до откъсите от показанията на жалбоподателя, посочени и анализирани в жалбата, същият твърди най-напред, че няма нито професионални, нито търговски отношения с г-н Maher Al-Assad и че никога не е подкрепял, нито е заемал политически пост в правителството. По-нататък той поддържа, че „по-ранното“ му богатство и неговите търговски интереси са резултат не от предимства или облаги, предоставени му от сирийския режим, а от собствените му предприемачески инициативи (по-специално в тютюневия сектор). Той също така отрича реално да е извършвал твърдените му дейности в секторите на телекомуникациите, на нефтената промишленост и на пластмасовите изделия. В допълнение, той твърди, че никога не е сключвал договори с правителството, нито е получавал комисионни във връзка с извършването на каквато и да било сделка. Накрая, същият поддържа, че вече не е влиятелен бизнесмен, защото търговските му интереси са били разрушени от началото на войната. В подкрепа на показанията си той представя фотокопия на снимки, които трябва да покажат разрушаването на цигарената му фабрика.
- 116 В тази насока жалбоподателят представя единствено показанията си и фотокопия на черно-бели снимки с лошо качество на обект, който наподобява разрушена сграда, без да излага каквото и да било доказателство, което би поставило под въпрос твърденията на Съвета и документацията, на която последният се е основал в настоящия случай. Всъщност жалбоподателят е можел да представи устави, договори или други документи, свидетелстващи за неговите търговски или професионални дейности, или пък за преустановяването на всякаква дейност. В допълнение, следва да се отбележи, че тези показания, които са на самия жалбоподател, имат слаба доказателствена сила.
- 117 Ето защо се налага изводът, че жалбоподателят не е представил нищо, което би могло да постави под въпрос правилността на мотивите, възприети с оглед оставянето на името му включено в разглежданите списъци. Напротив, в писмените си изявления той е признал, че преди започването на войната е бил водещ бизнесмен в Сирия.
- 118 В допълнение, както бе посочено в точки 101, 103, 109 и 110 по-горе, Съветът е представил редица документи с различен източник, които са в състояние да докажат, че жалбоподателят е бил свързан с действащия сирийски режим — нещо, което е дало основание за оставянето на името му в разглежданите списъци.
- 119 Необходимо е да се припомни, че с писмата си от 30 май и 26 юли 2016 г. всъщност Съветът е предоставил на представителите на жалбоподателя копие от новите документи и данни (документът COREU от 20 май 2016 г. с номер ОВППС/0049/16 — ST 9478/16 и документите с номера 430/16—435/16 RELEX), свързани с оставянето на името на жалбоподателя включено в разглежданите списъци и с изменението на изложението на мотивите, обосноваващи това включване (т. 25 и 27 по-горе). Тази нова документация съдържа, от една страна, улики и данни за жалбоподателя, които са нови спрямо вече приетите в решение от 26 октомври 2016 г., Kaddour II (Т-155/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:628), за достатъчни, за да подкрепят мотивите, възприети от Съвета с цел да се обоснове повторното включване на това име в посочените списъци (вж. т. 101, 103 и 110 по-горе), и от друга страна, данни, които подкрепят вече представените от Съвета улики при повторното включване.
- 120 Освен това Съветът е приложил към писмената защита други статии от пресата, които са от различни източници. В тези статии се посочва, че икономическият елит на Сирия до голяма степен се състои от предприемачи, избрани от г-н Bashar el-Assad и семейния му кръг в широк смисъл, и че този елит просперира, като се облагодетелства от режима. Ето защо следва да се приеме, че Съветът правилно е отчел тези обстоятелства не за да мотивира *ex post* спорните актове, а като улики, които позволяват да се докаже, че с оглед на обстановката при приемането на тези актове мотивите за тях са достатъчни (вж. в този смисъл решение от 15 ноември 2012 г., Съвет/Vamba, С-417/11 Р, ЕУ:С:2012:718, т. 62).

- 121 Оттук трябва да се приеме за установено, че следователно всички тези документи представляват съвкупност от улики по смисъла на решение от 21 април 2015 г., *Anbouba/Съвет* (С-630/13 Р, ЕУ:С:2015:247, т. 52), която също може да обоснове оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 122 От предходното следва, че Съветът е представил съвкупност от точни и съгласувани улики по смисъла на цитираната в точка 91 по-горе съдебна практика — съвкупност, която е в състояние да докаже, че жалбоподателят продължава да поддържа връзка с някои ключови лица на сирийския режим като г-н Maher Al-Assad. Ето защо следва да се заключи, че вторият мотив за оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е подкрепен в достатъчна степен.
- 123 Освен това съгласно съдебната практика, в случаите на решение за приемане на ограничителни мерки, предвид превантивния характер на тези мерки, ако съдът на Съюза приеме, че поне един от посочените мотиви е достатъчно точен и конкретен, че е подкрепен с доказателства и сам по себе си представлява достатъчно основание за поддържането на това решение, обстоятелството, че други мотиви не са такива, не би могло да обоснове отмяната на споменатото решение (решение от 28 ноември 2013 г., *Съвет/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, С-348/12 Р, ЕУ:С:2013:776, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 124 В настоящия случай, след като вторият мотив за оставяне на името на жалбоподателя включено в разглежданите списъци, а именно тесните му бизнес отношения с г-н Maher Al-Assad, е бил легитимно установен от Съвета и представлява достатъчна основа за включване съгласно правния критерий, установен с член 28, параграф 1 от Решение 2013/255 и с член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 36/2012, не се налага проверка дали първият мотив е правилен.
- 125 За пълнота обаче трябва да се отбележи, че Съветът е представил и нови улики, чиято цел е да се докаже, че жалбоподателят е водещ бизнесмен, и по-специално уликата за притежаването от него на предприятие за пластмасови изделия и на предприятие, специализирано във външните поръчки за армията, както и уликата за 40-процентното му участие в капитала на дружество за превоз на автомобили с г-н Jaber — водещ бизнесмен, също включен в разглежданите списъци. Нещо повече, в приложените си към жалбата показания самият жалбоподател е признал, че преди започването на войната е бил водещ бизнесмен в Сирия, но не е представил факти, въз основа на които може да се приеме, че това понастоящем не е така.
- 126 Както следва от член 27, параграф 3 и от член 28, параграф 3 от Решение 2013/255, имената на видните бизнесмени няма да бъдат включени или оставени в списъците на лицата в приложение I от цитираното решение, ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани с режима или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки. В тази насока следва да се приеме, че — отделно от показанията на жалбоподателя, които, както бе посочено в точка 116 по-горе, не могат да бъдат приети за достатъчно доказателство — от преписката по делото не следва, че жалбоподателят вече няма връзка с режима, и следователно Съветът не е допуснал грешка, като го е включил в разглежданите списъци въз основа на критерия „виден бизнесмен“, установен с цитираните разпоредби.
- 127 Също така следва да се припомни, че мерките по член 27, параграф 2 и в член 28, параграф 2 от Решение 2013/255, последно изменено с Решение 2015/1836, засягат „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, както и „свързани с тях лица, включени в списъка в приложение I“. Като се има предвид обаче, от една страна, че видно от решение от 26 октомври 2016 г., *Jaber/Съвет* (Т-154/15, непубликувано, ЕУ:Т:2016:629, т. 109), Съветът е представил достатъчно данни, за да докаже, че г-н Jaber правилно е бил включен в разглежданите списъци, и от друга — видно от представените в настоящия случай от Съвета данни — че

жалбоподателят е свързан с г-н Jaber, г-н Kaddour може да бъде свързан с режима по смисъла на член 27, параграф 2 и на член 28, параграф 2 от Решение 2013/255. Също така в преписката не се открива нищо, което би поставило под въпрос тази констатация. Напротив, както вече бе посочено, жалбоподателят е свързан с г-н Jaber, понеже и двамата са мажоритарни акционери с 40-процентно участие в капитала на транспортно дружество.

- 128 С оглед на предходните съображения третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката, трябва да се отхвърли.

По четвъртото основание, с което се твърди нарушение на основни права и на принципа на пропорционалност

- 129 Жалбоподателят твърди, от една страна, че оставянето на името му в разглежданите списъци, след отмяната на първоначалното включване на това име във въпросните списъци, представлява нарушение на правата му на зачитане на неговото добро име и собственост, гарантирани съответно с членове 7 и 17 от Хартата на основните права, както и с членове 1 и 8 от ЕКПЧ. От друга страна, той поддържа, че наложените му мерки са непропорционални, защото, първо, Съветът не успял да докаже правилността на изложените в тази насока мотиви, второ, тези мерки нямало да имат никакъв ефект върху сирийския режим, защото жалбоподателят не бил част от него и не заемал влиятелна позиция, и трето, споменатите мерки нанесли реални вреди на него и семейството му.

- 130 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.

- 131 Що се отнася, на първо място, до довода на жалбоподателя за нарушение на правото му на собственост, следва да се отбележи, че това право е част от общите принципи на правото на Съюза и е залегнало в член 17 от Хартата на основните права (вж. решение от 13 септември 2013 г., Makhlouf/Съвет, Т-383/11, ЕУ:Т:2013:431, т. 96 и цитираната съдебна практика).

- 132 Съгласно постоянната съдебна практика обаче правото на собственост не се ползва с абсолютна защита в законодателството на Съюза. Следователно върху упражняването на това основно право могат да се налагат ограничения, при условие че тези ограничения действително отговарят на преследваните от Съюза цели от общ интерес и че не представляват по отношение на преследваната цел непропорционална и нетърпима намеса, която би могла да накърни самата същност на така гарантираното право (вж. в този смисъл решения от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, С-539/10 Р и С-550/10 Р, ЕУ:С:2012:711, т. 121, и от 25 юни 2015 г., Iranian Offshore Engineering & Construction/Съвет, Т-95/14, ЕУ:Т:2015:433, т. 59 (непубликувано).

- 133 Оттук следва, че с оглед на първостепенната важност, която има защитата на цивилното население в Сирия, изтъкнатите от жалбоподателя ограничения на правото на собственост не са непропорционални (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 13 септември 2013 г., Makhlouf/Съвет, Т-383/11, ЕУ:Т:2013:431, т. 106), още повече че Решение 2013/255 и Регламент № 36/2012 предвиждат някои изключения, които позволяват на лицата и образуванията, визирани с ограничителните мерки, да посрещат значителни разходи.

- 134 Всъщност Решение 2013/255 и Регламент № 36/2012 предвиждат възможността да се разреши използването на замразени финансови средства за посрещане на основни нужди или за изпълнение на определени ангажименти, да се издават конкретни разрешения за размразяване на финансови средства, на други финансови активи или на други икономически ресурси и периодично да се преразглежда съдържанието на списъците с цел да се гарантира, че лицата и

- образуванията, които вече не отговарят на критериите, за да фигурират в спорния списък, са заличени от него (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2013 г., *Makhlouf/Съвет*, Т-383/11, ЕУ:Т:2013:431, т. 102 и 105).
- 135 В тази насока следва да се отбележи, че жалбоподателят никога не е изтъквал нуждата да има достъп до всички или част от замразените си финансови средства.
- 136 Поради това този довод трябва да се отхвърли.
- 137 Що се отнася, на второ място, до довода на жалбоподателя за накръняване на правото на добро име, следва да се припомни, че това право не е абсолютен прерогатив и че упражняването му може да се ограничава поради цели от общ интерес, преследвани от Съюза. В този смисъл всяка ограничителна мярка от икономическо или финансово естество по дефиниция предполага последици, които засягат доброто име на лицето или образуването, за което се отнася, като по този начин му нанася вреди. Важността на преследваните с разглежданите ограничителни мерки цели обаче може да обоснове дори значителни отрицателни последици за съответните лица или образувания (в този смисъл вж. решение от 25 март 2015 г., *Central Bank of Iran/Съвет*, Т-563/12, ЕУ:Т:2015:187, т. 115).
- 138 В допълнение и при всички положения, налага се изводът, че — както е отбелязано от Съвета — жалбоподателят не е представил никакво доказателство, че взетите спрямо него мерки са довели до накръняване на доброто му име, и следователно твърденията му трябва да бъдат отхвърлени.
- 139 Що се отнася, на трето място, до довода на жалбоподателя за нарушаване на принципа на пропорционалност, съгласно постоянната съдебна практика принципът на пропорционалност е част от общите принципи на правото на Съюза и изисква приложените с разпоредба на правото на Съюза мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане (решения от 15 ноември 2012 г., *Al-Aqsa/Съвет* и *Нидерландия/Al-Aqsa*, С-539/10 Р и С-550/10 Р, ЕУ:С:2012:711, т. 122, от 25 юни 2015 г., *Iranian Offshore Engineering & Construction/Съвет*, Т-95/14, ЕУ:Т:2015:433, т. 60 (непубликувано), и от 14 март 2017 г., *Bank Tejarat/Съвет*, Т-346/15, непубликувано, ЕУ:Т:2017:164, т. 149).
- 140 Действително правата на жалбоподателя са ограничени до известна степен поради наложените му ограничителни мерки, защото той по-специално не може нито да се разпорежда с финансовите му средства, които евентуално се намират на територията на Съюза, нито да ги прехвърля към Съюза, освен въз основа на конкретни разрешения. Също така мерките срещу жалбоподателя могат евентуално да породят известно недоверие или подозрение към него у партньорите и клиентите му.
- 141 От прегледа на третото основание обаче следва, че Съветът правилно е оставил името на жалбоподателя в разглежданите списъци, като се е основал на професионалните отношения, поддържани с ключови лица на режима, в частност с г-н Maher Al-Assad. Поради това жалбоподателят трябва да се счита за водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия.
- 142 Решението за оставяне на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, доколкото се основава на критерия за свързаността на жалбоподателя със сирийския режим поради тесните му бизнес отношения с г-н Maher Al-Assad и следователно поради подкрепата му за този режим, е в състояние да постигне целта от общ интерес, преследвана с възприетата от Съвета политика на ограничителни мерки, а именно преустановяването на репресиите на цивилното население в Сирия, стрували живота на хиляди цивилни лица. Тази цел се вписва в по-общата рамка на усилията по опазване на международните мир и сигурност, прогласени в член 21 ДЕС, който визира разпоредбите относно външната дейност на Съюза, и следователно е легитимна.

- 143 Що се отнася до твърдяната непропорционалност на оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, следва да се припомни — както следва от точки 133 и 134 по-горе — че член 28, параграф 6 от Решение 2013/255, с измененията, предвижда възможността, от една страна, да се разреши използването на замразени финансови средства за посрещане на основни нужди или за изпълнение на определени ангажименти, и от друга, да се издават конкретни разрешения за размразяване на финансови средства, на други финансови активи или на други икономически ресурси (вж. по аналогия решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, С-402/05 Р и С-415/05 Р, ЕУ:С:2008:461, т. 364, и от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, С-539/10 Р и С-550/10 Р, ЕУ:С:2012:711, т. 127).
- 144 Също така следва да се има предвид, че оставянето на името на жалбоподателя в разглежданите списъци не може да се квалифицира като непропорционално поради твърдяната му потенциална неограниченост във времето. Всъщност това действие по оставяне се преразглежда периодично (поне веднъж годишно), за да се гарантира, че лицата и образуванията, които вече не отговарят на критериите, за да фигурират в посочените списъци, са заличени оттам (вж. по аналогия решения от 3 септември 2008 г., Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, С-402/05 Р и С-415/05 Р, ЕУ:С:2008:461, т. 365, и от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, С-539/10 Р и С-550/10 Р, ЕУ:С:2012:711, т. 129).
- 145 Колкото до твърдените вреди, които били понесени от жалбоподателя вследствие от оставянето на името му включено в разглежданите списъци и които се изразявали в разрушаването на предприятията му и поставянето на живота на него и на семейството му в опасност, необходимо е да се отбележи най-напред, че в исканията си жалбоподателят не е изложил такова за поправяне на тези вреди.
- 146 В тази насока и във всеки случай, на следващо място се налага изводът, че за да докаже наличието на твърдените вреди, жалбоподателят е представил единствено собствените си показания, както и фотокопия на черно-бели снимки с лошо качество на обект, който наподобява разрушена сграда. Следователно доказателствата, представени от жалбоподателя, не са достатъчни, за да установят наличието на споменатите вреди.
- 147 Накрая, следва да се припомни, че важността на целите, преследвани с обжалваните актове, е в състояние да обоснове вероятните негативни последици, дори значителни за жалбоподателя, без това да накърнява тяхната законосъобразност (вж. в този смисъл решение от 27 февруари 2014 г., Ezz и др./Съвет, Т-256/11, ЕУ:Т:2014:93, т. 191).
- 148 Оттук следва, че предвид на първостепенната важност, която има опазването на международните мир и сигурност, ограниченията на правото на собственост и на добро име на жалбоподателя, евентуално причинени с обжалваните актове, са обосновани с цел от общ интерес и не са непропорционални от гледна точка на преследваните цели.
- 149 С оглед на предходните съображения следва да се отхвърли четвъртото основание, с което се твърди нарушение на основни права и на принципа на пропорционалност.

По петото основание, с което се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация

- 150 Според жалбоподателя Съветът е нарушил принципа на недопускане на дискриминация, тъй като бил третирали оставянето на името му включено в разглежданите списъци по същия начин както на имената на г-н Namcho и г-н Jaber в посочените списъци. В този аспект той поддържа, че посоченият принцип означава не само сходните преписки да се третират еднакво, но и различните преписки да се третират по различен начин. По негово мнение той действително се

обърнал към същия правен представител като на г-н Hamcho и г-н Jaber, но все пак деянията, в които бил обвинен, и професионалното му положение били съвсем различни от деянията, в които били обвинени последните, и от професионалното им положение.

- 151 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя.
- 152 Съгласно съдебната практика принципът на равно третиране, който е основен принцип на правото, забранява да се третират по различен начин сходни положения и да се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решение от 14 октомври 2009 г., Bank Melli Iran/Съвет, Т-390/08, EU:T:2009:401, т. 56).
- 153 В настоящия случай е необходимо да се отбележи, че — както бе изтъкнато от Съвета в писмената му защита — спорните мерки са наложени на жалбоподателя след индивидуална оценка, основана на конкретни доказателства. Всъщност мотивите и доказателствата, от които е изходил Съветът, за да остави името на жалбоподателя включено в разглежданите списъци, се различават, по признанията на последния, от мотивите и доказателствата, от които същата институция е изходила, за да остави имената на г-н Hamcho и на г-н Jaber включени във въпросните списъци. Действително, имената на тези три лица са били включени във въпросните списъци поради търговските им дейности, при положение че, макар дейностите им да са различни, те се възползват от сирийския режим и го подкрепят (критерий за видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия). Нищо обаче не сочи, че Съветът е третира положението на жалбоподателя по същия начин като това на г-н Hamcho и на г-н Jaber.
- 154 Следователно твърдението, че настоящото основание е налице, трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 155 Ето защо петото основание следва да се отхвърли, а оттук и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 156 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета, в съответствие с искането на последния.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Khaled Kaddour да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 31 май 2018 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	1
По първоначалното включване на името на жалбоподателя в списъците на лица, визирани с ограничителните мерки	2
По повторното включване и оставянето на името на жалбоподателя в списъците на лица, визирани с ограничителните мерки	4
Производство и искания на страните	5
От правна страна	6
По първото основание, с което се твърди злоупотреба с власт и нарушения на принципите на добра администрация, на сила на пресъдено нещо, на правна сигурност и на правото на ефективни правни средства за защита	7
По първото оплакване, с което се твърди злоупотреба с власт	7
По второто оплакване, с което се твърди нарушение на принципа на добра администрация	8
По третото оплакване, с което се твърди нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на принципите на сила на пресъдено нещо и на правна сигурност	10
По второто основание, с което се твърди нарушение на член 266 ДФЕС	12
По третото основание, с което се твърди явна грешка в преценката	14
По четвъртото основание, с което се твърди нарушение на основни права и на принципа на пропорционалност	21
По петото основание, с което се твърди нарушение на принципа на недопускане на дискриминация	23
По съдебните разноски	24